

Blixtbilder

djuren jagar
ficklampan på andra sidan
ljus nära blå stammar
liksom sträcker sig över floden
jag står där i snåret som en skärm
river bark
i kjol och klackarna i jorden

blå pulver av snäckskal på ögonlocken
mimar något om
syn doft hörsel
ensamt nära det enklaste
fotosyntetiska

jag står i mörkret med min längtan
de visar en död kanin på silverskärmen

tittar på stjärnen
är hon damm, i kraschen, i filmen,

jag
vill
inte

'jag' som inte ser min skugga

när kameran kastar blixtar i spegeln

inuti blickandet
som att upphöra från insidan
via de fördolda anletsdragen

där ansiktet äger rum fast
bakvänt om strålkastaren
i sidan av, bortom, invid scenen

eller det som är intill utan att vara

något för något särskilt alls

damm

den heliga dårens retina

hastighetens vita

exit ur tiden

avstånd mellan skärmögat och

saxklippet

deltar genom upphörande

av sig själv varje tidsangivelse

återuppstår som begär

varje ny tid

skärmen lockar sensommarflugor

pixlar morgonrock lakan

hur gör man sig av med sig själv
och sina röda ögon
det finns bildprogram
med helhetslösningar

bildens_upplosning.jpg

i väntan på blixten
torrt gräs minnen av eld
att vara jagat djur
ögonlocket när det sluts
mot erfarenheten

står och väger min närvaro
bakom skärmen med en kam